

Resolució 318/2019, de 30 de maig

Número d'expedient de la reclamació: 268/2019

Administració reclamada: Direcció General d'Energia, Mines i Seguretat industrial. Generalitat de Catalunya

Informació reclamada: Expedients d'explotació minera.

Sentit de la resolució: Finalització per desistiment

Resum: La persona reclamant no ha esmenat la reclamació, previs requeriments de la GAIP i, consegüentment, de conformitat amb els articles 68 LPACAP i 30 RGAIP, se la té per desistida del procediment i correspon finalitzar-lo.

Paraules clau: Generalitat. Requisits de la sol·licitud. Sol·licitud prèvia d'informació. Acreditació de la representació. Recurs de reposició. Esmena. Desistiment.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 25 d'abril de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 268/2019, presentada en representació d'una empresa minera contra la Direcció General d'Energia, Mines i Seguretat industrial (DGEMSI) de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada a l'antecedent 2. La persona reclamant no demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 28 de novembre de 2018 l'empresa reclamant presenta a la DGEMSI una sol·licitud de copia íntegra de l'expedient administratiu relatiu a la sol·licitud d'ampliació d'explotació de recursos de la Secció A denominada "Mas de la misa", del Registre miner de Catalunya, al ser aquesta empresa part de l'expedient en qüestió, ja que hauria estat requerida a presentar al·legacions en relació amb la denominada "compatibilitat de recursos". Aquesta sol·licitud hauria estat reiterada els dies 12 de desembre de 2018, 25 de gener de 2019 i 11 de febrer de 2019.
3. L'escrit de presentació de la Reclamació indica que el 27 de març de 2019 l'Administració va notificar a l'empresa reclamant la resolució que li donava accés a l'expedient administratiu sol·licitat, inclosa copia d'aquest, atorgant-li només vista parcial del projecte d'ampliació de l'explotació afectada, sense dret a reproducció ni a obtenció de copia.

4. L'empresa reclamant hauria presentat un recurs de reposició (del qual no concreta la data de presentació) contra la resolució indicada per l'antecedent anterior, al considerar que vulnera el seu dret d'accés i infringeix el principi d'igualtat d'armes, doncs l'empresa titular de l'explotació hauria tingut accés ple a l'expedient de la reclamant.
5. La Reclamació presentada el 25 d'abril de 2019, segons indica el text que adjunta, és simultània al recurs de reposició indicat per l'anterior precedent. Aporta una extensa argumentació dels seus antecedents i dels fonaments jurídics en els quals es recolza.
6. El 29 d'abril de 2019 la GAIP invoca l'article 68 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú, i requereix a l'empresa reclamant l'acreditació de la representació, així com còpia registrada de la seva sol·licitud d'accés a l'expedient i de la resposta donada per l' Administració.
7. El 9 de maig de 2019 la GAIP requereix a l'empresa reclamant que complementi l'esmena indicada per l'antecedent anterior i aporti còpia del recurs de reposició que hauria presentat contra la resolució d'accés parcial a l'expedient sol·licitat.
8. Transcorregut el termini de 10 dies establert legalment no consta que la GAIP hagi rebut cap resposta als anteriors requeriments d'esmena.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*.

L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment*

constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".*

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".*

2. Desistiment

L'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) estableix que les reclamacions davant la GAIP han de tenir per objecte resolucions administratives en matèria d'accés a la informació pública. Per tant, és requisit per a poder accedir a la via de garantia de la GAIP que, prèviament, s'hagi sol·licitat a l'Administració l'accés a una informació i aquesta l'hagi desatès, i conseqüència d'això és també que la reclamació no pot tenir un altre subjecte que aquell que va formular la sol·licitud d'accés prèvia. En el mateix sentit, l'article 30 RGAIP disposa que estan legitimades per a formular reclamacions les persones a les que se'ls hi hagi denegat total o parcialment l'accés a informació, la qual cosa pressuposa que li han dirigit una sol·licitud prèvia.

Considerant que la persona reclamant manifesta actuar en nom d'una persona jurídica, és necessari acreditar la representació d'aquesta, així com que s'ha presentat una sol·licitud d'accés a la informació davant l'administració reclamada.

Si bé aquesta Comissió ha requerit a la persona reclamant que aportés còpia de la sol·licitud d'accés a informació pública, l'acreditació legal de la representació i còpia del recurs de reposició, amb la finalitat d'assegurar que no es produeix duplictat en el procediment de revisió, a data de la present resolució i

havent transcorregut el termini per a esmenar-la, no s'ha obtingut la documentació requerida per a poder admetre a tràmit la reclamació.

En atenció a l'article 68 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPACAP), que preveu que quan una sol·licitud d'inici de procediment administratiu no compleixi amb els requisits es notificarà a la persona que ha impulsat el procediment per tal que l'esmeni dins del termini de deu dies, i atès que no ho ha fet dins del termini indicat, es té per desistida a la persona reclamant i procedeix posar fi al procediment amb una resolució que així ho estableixi.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP es publicaran al portal de la Comissió previst per l'article 25 RGAIP, prèvia dissociació de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 30 de maig de 2019, resol per unanimitat:

1. Finalitzar la Reclamació 268/2019 per desistiment.
2. Disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.